

Všetky remienky mal utiahnuté, všetko bolo upravené tak, ako má byť.

„Urobil si to správne,“ začudoval sa. „Percy, ty si už musel nejaké vojnové hry zažiť.“

„Ja neviem. Možno.“

Jediné, čo nebolo podľa predpisu, bol Percyho ligotavý bronzový meč – nie z imperiálneho zlata a nie *gladius*. Čepel bola v tvare listu a na rukoväti grécky nápis. Pri pohľade na to sa Frank cítil nesvoj.

Percy sa zamračil. „*Môžeme používať pravé zbrane, nie?*“

„Pravdaže,“ potvrdil Frank. „Iba som taký meč ešte nevidel.“

„Čo ak niekomu ublížim?“

„Tak ho uzdravíme,“ mávol rukou Frank. „Alebo sa o to aspoň pokúsime. Medici z légie to vedia s ambróziou a nektárom a s rohmi jednorožcov.“

„Nikto neumiera,“ pridala sa Hazel. „No, aspoň väčšinou nie. A pokiaľ áno...“

Frank napodobnil Vitelliiov hlas: „Skapaciny! Za mojich čias sme umierali stále a páčilo sa nám to!“

Hazel sa zasmiala. „Jednoducho sa drž s nami, Percy. Dá sa čakať, že sa nám ujdú tie najhoršie povinnosti a čoskoro nás vyradia. Pošlú nás ako prvých proti hradbám, aby sme oslabili obranu. Potom tam napochoduje Tretia a Štvrtá kohorta a všetku slávu si zlížu oni, *ak* sa dostanú do pevnosti.“

Zazneli rohy. Dakota a Gwen sa vrátili z porady dôstojníkov a tvárili sa kyslo.

„Takže, plán je takýto!“ Dakota si rýchlo logol malinovku z poľnej fľaše. „Posielajú nás proti hradbám ako prvých, aby sme oslabili obranu.“

Celá kohorta zavzdychala.

„Ja viem, ja viem,“ zahučala Gwen. „No možno tentoraz budeme mať šťastie!“

Muselo sa jej uznať, že bola optimistka. Gwen mali všetci radi, pretože jej šlo o ostatných a snažila sa udržiavať guráž. Zvládala dokonca aj Dakotu s jeho hyperaktívnymi záchvatmi.

Napriek tomu táborníci šomrali a sťažovali si. Nikto neveril, že Päťka bude úspešná.

„Prvá línia ide s Dakotom,“ určila Gwen. „Spoja štítový a budú postupovať v korytnačej formácii k hlavnej bráne. Usilujte sa držať pokope. Sústreďte na seba paľbu. Druhá línia...“ Gwen sa bez veľkého nadšenia obrátila k Frankovmu radu. „Vy sedemnásti, od Bobbyho ďalej, sa postarajte o slona a rebríky. Skúste útok z krídla na západnej stene. Možnože odvrátíme pozornosť obrancov. Frank, Hazel, Percy... no, jednoducho robte, čo viete. Ukážte Percymu, ako to chodí. Pokúste sa ho udržať nažive.“ Obrátila sa späť na celú kohortu. „Ak sa niekto dostane na hradby ako prvý, postarám sa, aby dostal Hradbovú korunu. Víťazstvo pre Piatu!“

Kohorta vlašne zajasala a rozišla sa.

Percy sa zamračil. „Robte, čo viete?“

„Áno,“ povzdychla si Hazel. „To nie je bohvieaká dôvera.“

„Čo je Hradbová koruna?“ spýtal sa Percy.

„Vojenské vyznamenanie,“ vysvetľoval Frank. Musel sa naučiť všetky možné ocenenia naspamäť. „Veľká česť pre prvého vojaka, ktorý sa dostane do nepriateľskej pevnosti. Všimni si, že nikto z Piatej toto vyznamenanie nemá. Obyčajne sa do pevnosti ani nedostaneme, lebo horíme, alebo sa topíme, alebo...“

Odmlčal sa a pozrel na Percyho. „Vodné delá.“